

Konserveringsanstalter. Kunde der da ikke her i denne Lov gives Tilskud ogsaa til enkelte Mænd, som vilde opføre saadanne Salterier, Røgerier og Konserveringsanstalter, saaledes at der af Staten blev givet en vis 1ste Prioritet deri, naar han selv havde Resten af Pengene? Jeg tror, der undertiden vil kunne være Anledning til det, hvis det skal udvikle sig saaledes, som jeg tænker mig det udviklet; det vilde derfor være godt, om det kunde komme ind i Loven. Jeg henstiller det til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse. Jeg tror, jeg kan indskrænke mig hertil, idet jeg mener, at de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, var saa fyldestgørende, at jeg ikke behøver at trække Tiden ud med at gentage, hvad han har udtalt.

Christian Rasmussen: Jeg kan ganske slutte mig til de velvillige Udtalelser, der fra forskellig Side ere fremkomne vedrørende det foreliggende Lovforslag, og specielt kan jeg godkende, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen). Jeg skal derfor ikke komme synderlig dybt ind paa Sagen, i alt Fald ikke paa det nuværende Stadium, men der er et Par enkelte Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at gøre opmærksom paa for mulig at faa det Udvalg, som rimeligvis nedsættes om Sagen, til at drøfte dem.

Forholdet er nu saaledes, at Laanene, saa vidt mig bekendt, først udbetales af Statskassen, naar Fartøjet er færdigbygget. Men Fiskeren, som skal have det paagældende Fartøj, betaler Byggesummen i visse Rater. Den første Fjerdedel maa han betale, almindeligvis naar Kølen er lagt, den anden Fjerdedel, naar Spanterne ere rejste, den tredje Fjerdedel, naar Fartøjet sættes i Vandet, og den sidste Fjerdedel, naar Fartøjet er færdigt. Det har til Følge — det har jeg haft Erfaring for selv — forskellige Vanskeligheder for de paagældende Fiskere, idet det undertiden kan være forbundet med ganske overordentlige Vanskeligheder at faa rejst de Laan, der skulle skaffes for at kunne betale den paagældende Skibsbygger den kontraktmæssige Sum; i alt Fald er det Penge, der maa laanes til en meget høj Rente, i Almindelighed er det Veksellaan, man tager i saa Henseende, og de ere, som bekendt, dyre. Jeg vil derfor henstille til Udvalget og Ministeren, om man ikke kunde finde en Form, hvorefter de paagældende Fiskere kunde faa Forskud

til dermed at betale Fartøjet, og faa dem til de Terminer, som almindelig ere gældende, naar en Fisker hos en Skibsbygger bestiller et Fartøj.

Det var det ene Spørgsmaal. Det andet er Spørgsmaalet om Forsikringen af Fartøj og Redskaber. Der nævnes jo nu i Loven, at Fartøj og Redskaber skulle holdes forsikrede, saaledes at Staten er sikker paa i alle Tilfælde, ved Forlis eller andre Ulykker, der kunne indtræffe, at faa sit Tilgodehavende. Jeg vil der finde det ganske naturligt, om man fra Lovgivningsmagtens Side tog Spørgsmaalet op om Forsikring af saadanne Fartøjer. Forholdet er jo nu det, at der findes et privat Aktieselskab, et Forsikringsselskab, der forsikrer saadanne Fartøjer. Men jeg ved ogsaa, at Forholdet mellem Fiskerne og det paagældende Selskab ikke er videre godt. Fiskerne beskyldte i al Almindelighed Selskabet for ikke at være kulant, og ligeledes er det nok muligt, at Selskabet har noget for skrappe Bestemmelser vedrørende sine Forsikringer. Det har i alt Fald ført til, at der er kommet et uheldigt Forhold frem mellem de to Parter. Derfor synes jeg, at naar vi nu skulle til at revidere Loven, det vilde være rimeligt, om man tog Forsikrings-spørgsmaalet op og søgte at faa det løst paa en Maade, som var heldig for begge Parter. Jeg skal heller ikke her komme ind paa Enkeltheder, men anmoder blot det eventuelle Udvalg om at tage det Spørgsmaal op.

Dinesen: Jeg vil kun tage Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) om den Benyttelse, der nu gøres af Thyborøn fra de søgaaende Fiskeres Side, til at slaa dette fast, at denne Anerkendelse nu er vunden. Jeg vil haabe, at den Kommission, der er nedsat til Overvejelse af Limfjordsforholdene og desuden ogsaa Forholdene ved Thyborøn, nu maa fremskynde sit Arbejde paa en saadan Maade, at der maa blive gjort yderligere til Fordel for Fiskerne ved Benyttelsen af denne Kanal. Det, der nu sker, er allerede meget betydeligt, og det er jo den billigste Maade, hvorpaa man kan slippe til en Fiskerihavn ved Vestkysten. Det er meget at ønske, at alt, hvad der kan gøres i den Henseende, maa blive fremmet, og det saa meget mere, som der synes at opstaa Tvivl om, hvorvidt Projektet ved Vorupør vil lykkes. Og skulde det vise sig, at det mislykkes, vil der være saa meget større Trang for Fi-